

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8615205071
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8615205071.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatory Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochta v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, proti žalovaným: 1./ Y. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX H. a 2./ S. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX H., o zaplatenie 9.610,26 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č. k. 8C/227/2015-38 zo dňa 14.06.2016 takto jednohlasne

rozhodol:

Súd pokračuje v konaní s právnym nástupcom žalobcu CETELEM SLOVENSKO a.s., a to spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, konajúca na území SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel: Po, vložka č. 2990B.

Mení rozsudok v jeho napadnutých častiach, t. j. čo do výroku o splatnosti priznanej sumy 7.998,76 eur s prísl. tak, že žalovaní v 1. r. a 2. r. sú povinní spoločne a nerozdielne uvedenú sumu s prísl. zaplatiť žalobcovi v splátkach po 135 eur mesačne a čo do výroku o trovách konania tak, že žalovaní v 1. r. a 2. r. sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v priznanej výške 390,41 eur v mesačných splátkach po 20 eur, pričom prvé splátky sa stanú splatnými 25. dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť priznaných plnení.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 7.998,76 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.058,76 eur od 07.02.2015 do 26.11.2015, zo sumy 8.008,76 eur od 27.11.2015 do 21.12.2015 a zo sumy 7.998,76 eur od 22.12.2015 do zaplatenia, všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť nahradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v rozsahu 390,41 eur, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 1 ods. 2; § 8; § 9 ods. 1, 2; § 11 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z.; § 3 ods. 1; § 37 ods. 1 a § 39; § 52 ods. 1 až 4; § 53 ods. 1 až 3, 5 a 10; § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zistil, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 9.610,26 eur s úrokmi z úveru vo výške 16,99 % ročne zo sumy 9.044,02 eur od 07.02.2015 do zaplatenia a s úrokmi

z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9.570,36 eur od 07.02.2015 do zaplatenia a žiadal priznať náhradu trov konania. Nárok odvodzoval od zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 06.02.2014, na základe ktorej poskytol žalovaným úver vo výške 9.000 eur s dohodnutými podmienkami. Prvoinštancný súd z dôvodu absencie náležitosti zmluvy o úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ a nesprávnom údaji o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, ako aj pre nesprávne uvedenú hodnotu priemernej RPMN v neprospech spotrebiteľa, vyhodnotil zmluvu uzavretú medzi stranami sporu ako zmluvu bezúročnú a bezpoplatkovú so záverom, že žalovaní sú povinní žalobcovi vrátiť iba sumu, ktorú im on poskytol, a to 9.000 eur, z čoho už zaplatili sumu 1.001,24 eur. Uložil tak žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.998,76 eur. K priznanej istine súd prvej inštancie s poukazom na § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. priznal aj úrok z omeškania, ktorý v petite špecifikoval. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

3. Žiadosti žalovaných povoliť im priznané sumy zaplatiť v splátkach s poukazom na ich zlú finančnú situáciu nevyhoveli majúc za to, že navrhované splátky 30 eur mesačne nemôžu byť spôsobilé viesť k splneniu dlhu v primeranom čase. Len priznanú istinu 7.998,76 eur pri splátke 30 eur mesačne by žalovaní splácali viac ako 22 rokov. Podľa súdu prvej inštancie nie je možné určiť žalovaným takú výšku splátok, ktorú by boli schopní splácať a ktorá by viedla k splateniu dlhu v primeranej dobe. Uviedol, že v zmluve o úvere sa žalovaní zaviazali splácať úver v splátkach po 171,31 eur mesačne. Ak by súd povolil splátky v obdobnej výške, založil by obdobný právny vzťah, ako bol založený zmluvou, čo by bolo výhodnejšie pre žalovaných. Súd prvej inštancie preto s ohľadom na finančnú situáciu žalovaných určil lehotu na zaplatenie dlhu 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo v spojení s ustanovením § 150 ods. 1 OSP a druhou vetou § 146 ods. 2 OSP. Žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 8.058,76 eur (v rozsahu 7.998,76 eur súd žalobe vyhovel a v rozsahu 60 eur bolo konanie zastavené z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby pre správanie žalovaných - úhrady časti dlhu po podaní žaloby) z uplatnených 9.610,26 eur, čím úspech žalobcu (83,86 %) prevyšuje úspech žalovaných (16,14 %) o 67,72 %. Žalobca si uplatnil právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za žalobu vo výške 576,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 659,81 eur. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní mu patrí právo na náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok v rozsahu 390,41 eur (67,72 % z 576,50 eur). Pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia súd aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 OSP, podľa ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Za dôvody hodné osobitného zreteľa súd považoval majetkovú situáciu žalovaných ako aj to, že žalobcom je silná spoločnosť poskytujúca spotrebiteľské úvery vo veľkom rozsahu, ktorej sa povinnosť hradiť si vlastné trovy konania vážnejšie nedotkne. Žalovaní manželia sú nezamestnaní, pričom ich celkový príjem v domácnosti tvorí suma 310 eur z aktivačných prác a prídavkov a súčasne sa starajú o spoločné maloleté dieťa vo veku 4 roky. Nevlastnia žiaden majetok. Navyše pokiaľ ide o žalobcom uplatnené trovy právneho zastúpenia, tie súd nepovažoval za účelne vynaložené s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6M Cdo/9/2013 zo dňa 20.06.2014, v zmysle ktorého "Troy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní, vyhotovených advokátom, mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej - ktorej veci, nemožno považovať za trovy nevyhnutne (účelne) vynaložené na riadne uplatnenie alebo bránenie práva na súde". Vychádzajúc z obsahu žaloby uplatnenej v prejednávanej veci mal súd za to, že ide práve o žalobu, ktorá je podávaná v tzv. hromadných (skutkovo a právne takmer totožných) veciach. Žalobca je obchodnou spoločnosťou poskytujúcou spotrebiteľské úvery na základe formulárových zmlúv, pričom nároky z nich plynúce, ktoré sú predmetom jeho žalôb, sa spravidla líšia len údajmi o dlžníkoch a špecifikáciou zmluvy (dňom uzavretia, výškou poskytnutého úveru, počtom a výškou splátky, výškou uhradenej sumy, dátumom deklarovaneho zosplatenia a výškou uplatneného nároku). O tom svedčí napr. aj to, že takmer v celom texte žaloby (okrem úvodnej časti a petitu) sú žalovaní označení jednotným číslom ako „odporca“.

5. Proti uvedenému rozsudku, a to čo do splatnosti priznaných súm vo výroku I., ako aj vo výroku III., v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalovaní. Uviedli, že už Okresný súd Svidník požiadali o zaplatenie priznaných peňažných súm v mesačných splátkach z dôvodu ich zlej finančnej situácie. Súd ich napriek tomu zaviazal na zaplatenie sumy 7.998,76 eur s príslušenstvom v lehote 30 dní počnúc právoplatnosťou rozsudku. Uvedené predĺženie lehoty ich situáciu absolútne nerieši. Ďalší

úver nedostanú. Vytýkali súdu prvej inštancie aj to, že sa nedostatočne vypořiadal s náhradou trov žalobcu, s čím sa ex officio vypořiadat' v zmysle § 150 OSP mal. Podľa odvolateľov ich nemusel zaviazat' na zaplatenie súdneho poplatku, keďže spĺňajú kritériá na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Podľa odvolateľov súd prvej inštancie nedostatočne zohľadnil skutkový stav, nesprávne ho právne posúdil, preto sú dané odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 CSP. Navrhli preto, aby boli zaviazaní priznanú sumou s príslušenstvom uhradiť v mesačných splátkach po 50 eur, vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. O trovách konania primárne navrhli rozhodnúť tak, že súd žiadnej zo strán nepriznáva náhradu trov konania. Sekundárne navrhli, aby boli zaviazaní nahradit' žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku v rozsahu 390,41 eur v mesačných splátkach po 10 eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku. Ak súd dospeje k názoru, že nie je možné zmena rozsudku v napadnutých výrokoch, navrhli tento v uvedenom rozsahu zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. K odvolaniu žalovaných sa vyjadril žalobca tak, že odvolanie považuje za neúčelné, nedôvodné a stotožňuje sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie. K návrhu žalovaných na zaplatenie istiny vo výške 7.998,76 eur v mesačných splátkach po 50 eur uviedol, že iba istina by bola splácaná 13 rokov a 3 mesiace. Išlo by o neprimeranú dĺžku splatnosti, nevýhodnú aj pre samotných žalovaných vzhľadom na plynúce úroky z omeškania. Mesačná splátka navrhovaná žalovanými vo výške 50 eur je v hrubom nepomere s pôvodne zmluvne dohodnutými mesačnými splátkami vo výške 171,31 eur. Žalobca uviedol, že súd prvej inštancie aplikoval aj ohľadom trov konania § 150 OSP, resp. § 257 CSP. Mal za to, že oslobodenie spotrebiteľov od súdneho poplatku nie je možné analogicky využiť aj pri náhrade trov konania. Podľa žalobcu súd prvej inštancie správne rozhodol o trovách konania, keďže žiadna zo strán sporu nebola plne úspešná, a to aj s prihliadnutím na sociálnu situáciu žalovaných, keď priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 67,72 % len zo zaplateného súdneho poplatku. Poukázal na to, že žalobca sa domáhal svojho práva dôvodne a nebyť porušenia zmluvného vzťahu zo strany žalovaných, neboli by žalobcovi vznikli trovy konania, ktorých si náhradu v tomto konaní uplatnil. V ďalšom poukázal na to, že s účinnosťou ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu medzi spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, a.s. so spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s. Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Navrhol, aby súd pokračoval v konaní s právnym nástupcom spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s.

7. K replike žalobcu k odvolaniu žalovaných sa títo už nevyjadrili.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378, § 379 a § 380 CSP., vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 18.06.2019 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných je dôvodné.

9. Ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom (§ 64 prvá veta CSP).

10. Vzhľadom na to, že pôvodný žalobca CETELEM SLOVENSKO, a.s. so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783 zanikol počas konania zlúčením so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, a.s., so sídlom boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, konajúca na území SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel: Po, vložka č. 2990B bolo rozhodnuté, že súd pokračuje v konaní s ním ako s právnym nástupcom pôvodného žalobcu. Uvedené skutočnosti boli zistené z Obchodného registra spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., ktorá bola vymazaná ex offo uznesením Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 16.08.2016. K zlúčeniu uvedenej spoločnosti so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom v Paríži došlo s účinnosťou ku dňu 30.06.2016, teda po rozhodnutí súdu prvej inštancie v predmetnej veci.

11. Ak súd uloží v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (§ 160 OSP účinný do 30.06.2016).

12. Ak súd uloží povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia (§ 232 CSP, účinného od 01.07.2016).

13. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zákon v znení platnom do 30.06.2016, ako aj od 01.07.2016 stanovuje trojdňovú lehotu na splnenie súdom uložených povinností. Súd však môže určiť aj dlhšiu lehotu na splnenie uložených povinností, alebo môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonávať v splátkach. Pri úvahe o určení dlhšej lehoty na splnenie povinností alebo pri určení splátok súd vychádza najmä z konkrétnych okolností prípadu a osobných a majetkových pomerov strán sporu. V posudzovanej veci súd prvej inštančie nedostatočne vychádzal z pomerov žalovaných, aj keď ich čiastočne vyhodnotil. Podľa názoru odvolacieho súdu pomery žalovaných neumožňujú priznané sumy zaplatiť žalobcovi v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Je nepochybným, že žalovaní sú poberatelia dávky v hmotnej núdzi a prídavku na mal. dieťa, spolu vo výške 310,12 eur mesačne. Preto ich požiadavka na zaplatenie priznaných súm s prísl. v splátkach je dôvodná. Nedôvodnou je však požadovaná výška mesačných splátok, ktorú navrhli v sume 50 eur. V tejto súvislosti odvolací súd dáva za pravdu žalobcovi, že priznané sumy by boli v splátkach po 50 eur mesačne splácané dlhodobo a bolo by to aj v neprospech žalovaných, lebo by im výrazne rástol aj úrok z omeškania.

14. Odvolací súd však vzhľadom na preukázané majetkové pomery žalovaných, a to predovšetkým ich príjem, nutné výdavky, starostlivosť o maloleté dieťa, ako aj na to, že majú úvery aj od iných subjektov, pritom nevlastnia žiadne majetky, keď celá rodina býva v nehnuteľnosti patriacej rodičom, umožnil im priznané sumy na istine s príslušenstvom zaplatiť v 135 eur mesačných splátkach. Žalobca namietal možnosť zaplatiť žalovanými priznané sumy v splátkach po 50 eur majú za to, že sú to veľmi nízke splátky, s čím je treba rozhodne súhlasiť. Odvolací súd však zvážil, a to vzhľadom na okolnosti prípadu, najmä sociálnu, rodinnú a majetkovú situáciu žalovaných, že u nich ide o dôvodný prípad, kedy je potrebné im umožniť zaplatiť priznané sumy v lehote nie do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, ale zaplatiť istinu s prísl. v splátkach vo výške po 135 eur mesačne s tým, že zročnosť splátok stanovil do 25. dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku tak, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Ak teda žalovaní splátky nebudú dodržiavať, stane sa zročný celý dlh už v prípade omeškania s plnením hoci len jednej splátky, čo znamená, že následne budú povinní zaplatiť zvyšok nesplatených priznaných istín s prísl. naraz. Je potrebné ešte dodať, že z obsahu spisu je možné predpokladať, že žalobca ani pri uzatváraní úverovej zmluvy so žalovanými nevenoval dostatočnú pozornosť bonite žalovaných, lebo ak by bol v uvedenom dôsledný, nemohol by žalovaným poskytnúť ako úver sumu 9.000 eur, a dohodnúť mesačnú splátku po 171,31 eur, ak pracoval iba žalovaný v 1. r. a žalovaní mali uzavreté aj iné úverové zmluvy. Preto je možné konštatovať, že aj sám žalobca svojou nedôslednosťou sa podieľal na tom, že úver nebude mať žalovanými uhradený podľa svojich predstáv.

15. Odvolací súd z rovnakých dôvodov, ako to je uvedené vyššie, zmenil aj výrok o trovách konania vzniknutých žalobcovi pred súdom prvej inštančie čo do splatnosti priznanej výšky trov konania. Prvoinštančný súd o nich správne rozhodol, keď zohľadnil pomer úspechu strán sporu a aj pomery na strane žalovaných a priznal žalobcovi na trovách konania sumu zodpovedajúcu pomeru jeho úspechu, a tak priznal náhradu trov konania iba zo zaplateného súdneho poplatku (67,72 % zo sumy 576,50 eur) Na trovách konania žalobcovi nepriznal žiadajú náhradu trov právneho zastúpenia. Odvolanie žalovaných čo do výroku o trovách konania, keď namietali svoje oslobodenie od súdnych poplatkov vzhľadom na ich spotrebiteľský status však nie je dôvodné. Uvedené oslobodenie im zákon priznáva vtedy, ak by oni boli povinní súdny poplatok platiť, ak však takúto povinnosť mal žalobca, bolo nutné mu priznať jeho náhradu v rámci náhrady trov konania, ktoré mu tieto vznikli v súvislosti s uplatňovaním jeho práva. Vzhľadom na pomery žalovaných, ktoré sú uvedené vyššie, odvolací súd zmenil vo výroku o trovách konania ich splatnosť tak, že aj priznanú náhradu trov konania žalobcovi uložil žalovaným zaplatiť v mesačných splátkach po 20 eur k 25. dňu mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku s

tým, že ak sa omeškajú so zaplatením čo i len jednej splátky, bude to mať za následok splatnosť celej priznanej sumy naraz.

16. Odvolací súd preto z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutých častiach, t.j. vo výroku o splatnosti priznaných súm istiny s prísl., ako aj splatnosti priznaných trov konania zmenil tak, že umožnil žalovaným uvedené zaplatiť žalobcovi, a to istinu s prísl. v splátkach po 135 eur mesačne a trovy konania v splátkach po 20 eur mesačne s tým, že ich prípadné omeškanie s plnením hoci len jednej splátky má za následok zročnosť celého dlhu.

17. Rozhodol tak postupom podľa § 388 CSP, nakoľko neboli splnené podmienky na potvrdenie ani na zrušenie rozhodnutia v napadnutom rozsahu.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 v spojení s § 255 § a 257 CSP tak, že stranám sporu nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Aj keď v odvolacom konaní čo do splatnosti priznaných súd boli úspešní žalovaní, no z obsahu spisu im žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich náhradu neuplatnili, preto im ich náhrada nebola priznaná. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu ich náhrada nebola priznaná.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).